

— И каквы причины ти дава тя за това?

— Чи вый всякога сте ѝ сторили добро, чи фамиліята ѝ длъженствува много на вашѣтѣ, и чи тя никакъ не желае да вы наскърби съ това гдѣто бы ся показала чи иска да мя отклони отъ еднѣ богатѣ женидѣ.

— Ако говори така, тя показва че е облада-на отъ добры чувства, и това е честно отъ ней-нѣ странѣ. Но като ви казва всичко това, Германе, тя не вы цѣри, защото безъ съмнѣніе тя ви казва чи вы обыча, и чи тя бы ся оженила съ васъ, ако бы да искамы и ный това, е?

— Тука е най голѣмото зло, я? тя казва чи сърдцето ѝ не тегли кѣмъ мене.

— Ако казва онова, което не мысли, съ цѣль да вы отдалечи отъ себе си, тя е тогава едно момиче, което заслужва да го обикнешъ и да не дадешъ голѣмо вниманіе на младостѣтѣ ѝ поради зрѣлыйтъ ѝ разумъ.

— Така ли! каза Германъ, съживенъ отъ ед-нѣ надеждѣ, коіѣто нѣмаше еще до тогава: това бы было много мѣдро и много прилично отъ нейнѣ странѣ! но ако тя е толкозъ благо-разумна, мене мя е страхъ чи това произходи отъ гдѣто азъ не ѝ аресвамъ. . . .

— Германе, каза баба Морисъ, вый ще ми ся обѣщаете само да бѣдете спокойны цѣлѣтѣ седми-цѣ, да ся не срамувате, да ядете, да спите, и да